

STATUTUL ICCRS

„Ca niște buni administratori ai harului felurit al lui Dumnezeu, fiecare din voi să slujească altora după darul pe care l-a primit. Dacă vorbește cineva, să vorbească cuvintele lui Dumnezeu. Dacă slujește cineva, să slujească după puterea pe care i-o dă Dumnezeu: pentru ca în toate lucrurile să fie slăvit Dumnezeu prin Isus Cristos, a căruia este slava și puterea în vecii vecilor! Amin”. (1Pt. 4,10-11)

Preambul

Reînnoirea Carismatică Catolică (RCC) este un dar al Reînnoirii în Duhul Sfânt, cu caracter mondial și cu multe expresii în Biserica Catolică, dar nu este nici uniformă, nici unificată. Nu are un fondator sau un grup de fondatori și nici liste de membri. Mai degrabă este o revărsare de har, care permite indivizilor și grupurilor să se exprime în diferite moduri și forme de organizare și activități, adesea chiar independente unele de altele, în diferite stagii și moduri de dezvoltare, cu diferite puteri de expresivitate. Totuși, ei împărtășesc aceeași experiență fundamentală și îmbrățișează aceleași scopuri generale. Acest model de relații, care nu sunt strâns legate, se găsește la nivel diecezan și național, precum și la nivel internațional. Aceste relații sunt foarte adesea caracterizate mai degrabă de o liberă asociere, de dialog și colaborare, decât de integrare într-o structură ordonată. Conducerea se caracterizează mai mult prin oferirea slujirii către cei care o doresc decât prin guvernare. În numeroase realități, RCC se organizează ca Mișcare Eclezială, dar există și structuri precum: comunități, rețele, școli de evanghelizare, posturi de televiziune, asociații, institute religioase și seminarii, dar și case de editură, muzicieni, misionari și predicatori. Toate acestea, prin asocierea neformală într-o structură specifică, au un profil „carismatic”.

Țelurile centrale ale RCC sau ale Reînnoirii Penticostale Catolice, cum mai este numită, includ:

1. Încurajarea la o convertire personală matură și continuă la Isus Cristos, Domnul și Mântuitorul nostru.
2. Încurajarea la o receptivitate personală decisivă față de persoana, prezența și puterea Duhului Sfânt.

Aceste două haruri spirituale sunt adesea trăite împreună în ceea ce se numește în diferitele părți ale lumii „Botezul în Duhul Sfânt”, sau „Efuziunea Duhului Sfânt”, sau „Reînnoirea în Duhul Sfânt”. Acestea sunt înțelese cel mai adesea ca o acceptare personală a harurilor inițierii creștine și ca o întărire pentru slujirea creștină personală în Biserică și în lume.

3. Încurajarea pentru primirea și folosirea darurilor spirituale (charismata) nu numai în RCC, ci și în întreaga Biserică. Aceste daruri, obișnuite și neobișnuite, se găsesc din belșug printre laici, persoane consacrate și clerici. Înțelegerea lor corectă și folosirea lor în armonie cu alte elemente ale vieții Bisericii este izvor de tărie pentru creștini în drumul lor spre sfințenie și în îndeplinirea misiunii lor.
4. Încurajarea pentru lucrarea de evanghelizare în puterea Duhului Sfânt, inclusiv evanghelizarea celor din afara Bisericii, reevanghelizarea celor care sunt creștini doar cu numele, evanghelizarea structurilor culturale și sociale. RCC promovează în special contribuția la misiunea Bisericii prin proclamarea Evangheliei în cuvânt și faptă și prin mărturia dată despre Isus Cristos, prin trăirea personală și prin acele fapte de credință și adevăr la care este chemat fiecare.

5. Încurajarea la creșterea continuă a sfințeniei prin integrarea corectă a acestor accente carismatice în întreaga viață a Bisericii. Acest lucru se împlinește prin participarea la o bogată viață sacramentală și liturgică, prin aprecierea tradiției catolice de rugăciune și spiritualitate, prin continua formare în doctrina catolică. Acestea sunt călăuzite de Magisteriul Bisericii și de participarea la planul pastoral al Bisericii.

ICCRS (Slujirea Reînnoirii Carismatice Catolice Internaționale)

Pentru a sluji nevoilor de comunicare, cooperare și coordonare, au fost înființate în 1978 un consiliu și un birou internațional, sub auspiciile Cardinalului Léon Josef Suenens, numit de Papa Paul al VI-lea consilierul său episcopal pentru Reînnoirea Carismatică la nivel internațional. Consiliul a fost format din lideri din lumea întreagă, iar biroul s-a stabilit mai întâi la Bruxelles, iar mai târziu la Roma. Pe data de 23 mai 1984, Papa Ioan Paul al II-lea l-a numit pe Episcopul Paul J. Cordes pentru a-i succede Cardinalului Suenens ca reprezentant al său în Consiliu. Începând cu 1978, Consiliul a alcătuit o organizație internațională care, pe de o parte, promovează comunicarea și cooperarea în organizațiile Reînnoirii la nivel național, iar pe de altă parte, oferă pentru Reînnoirea Carismatică Catolică internațională un canal de comunicare și cooperare cu Sfântul Scaun. Această organizație este cunoscută acum sub numele de ICCRS, adică Slujirea Reînnoirii Carismatice Catolice Internaționale.

„Slujirea Reînnoirii Carismatice Catolice Internaționale” (ICCRS) este o instituție care lucrează în comuniune cu Sfântul Scaun și este deschisă pentru a primi și a reprezenta toate expresiile carismatice din lume, care au aceeași moștenire spirituală și împărtășesc aceeași doctrină, în comuniune cu Magisteriul Bisericii.

ICCRS constă dintr-un consiliu internațional, care împărtășește și stabilește scopurile, obiectivele și proiectele centrale, având un birou la Vatican, responsabil de îndeplinirea deciziilor consiliului.

Urmându-și țelurile și obiectivele, ICCRS caută să ofere slujiri care să ajute reînnoirea din întreaga lume. ICCRS dorește să adune înțelepciune, perspicacitate și experiență din întreaga lume și să le pună la dispoziție la nivel mondial.

Când ICCRS prezintă o învățătură sau o îndrumare pastorală, emite directive sau oferă instruire pe teritoriu, o face ca un slujitor care oferă ajutor, nu ca o autoritate care se așteaptă ca cei peste care se exercită să se conformeze. Referitor la expresiile naționale și locale ale Reînnoirii Carismatice Catolice (RCC), ICCRS dorește să-și accentueze angajamentul în acest rol de slujire. De aceea, are o autoritate morală și o autoritate de slujire. ICCRS nu caută, cu toate acestea, să-și impună autoritatea, ci doar să-și ofere slujirile.

Relația dintre ICCRS și expresiile naționale și locale ale Reînnoirii nu limitează în nici un fel relația dintre grupuri și episcopii lor locali și naționali. Relația cu ICCRS nu limitează în vreun fel nici libertatea vreunei persoane sau a vreunui grup din Reînnoire de a avea legături cu Sfântul Scaun.

A. Natura

Art. 1. Slujirea Reînnoirii Carismatice Catolice Internaționale, cunoscută drept ICCRS, este, la nivel mondial, organizația principală de coordonare a Reînnoirii Carismatice Catolice (RCC). Misiunea sa este de a sluji și promova RCC în toată lumea, sub acțiunea Duhului Sfânt, în contact strâns cu Sfântul Scaun. Sub conducerea Papei Ioan Paul al II-lea, ICCRS a fost orientat să se relaționeze cu Sfântul Scaun în primul rând prin Consiliul Pontifical pentru Laici.

Art. 2. ICCRS este PERSOANĂ JURIDICĂ „ad instar”, adică asemenea unei asociații private de credincioși (Cf. CC 321-329, 116, § 2).

Art. 3. ICCRS se preocupă în mod deosebit de fidelitatea participanților față de Biserica Catolică, precum și de ascultarea lor față de Papă și de ceilalți episcopi, conform cu învățăturile Bisericii.

Art. 4. În conformitate cu eclezologia și „spiritualitatea comuniunii” (Novo Millennio Ineunte, 43), ICCRS se străduiește să mențină relații cordiale de respect și prietenie cu mișcările spirituale care există în Biserica Catolică, evitând urmărirea unor privilegii speciale, conform cu învățăturile Apostolului din Fil 2,1-11 și Ef 4,2-7.

Art. 5. Menținându-și identitatea catolică, ICCRS întreține legături fraterne și cu alte comunități creștine care cred în împărțirea Duhului Sfânt. Dar ICCRS nu inițiază nici o activitate internațională ecumenică fără a asculta de normele Bisericii în această privință, consultându-se mai întâi, când situația o cere, cu Sfântul Scaun sau cu episcopul diecezan.

Art. 6. Pentru a fi în slujba tuturor persoanelor și grupurilor din RCC, ICCRS face un efort special pentru primirea participanților la Reînnoire care îl solicită și caută să le satisfacă nevoile.

Art. 7. Prestând aceste slujiri, ICCRS nu are nici o autoritate jurisdicțională asupra RCC, pentru că aceasta este direct în subordinea episcopului diecezan. Totuși, ICCRS recunoaște că are o influență morală asupra RCC din întreaga lume, datorită slujirilor pe care le oferă și care sunt descrise în acest statut.

Toate aceste slujiri sunt oferite în strictă colaborare cu Consiliul Pontifical pentru Laici. Pentru a îmbunătăți aceste slujiri, ICCRS poate apela la consilieri episcopali sau alți consilieri pentru scopuri specifice.

B. Obiectivele ICCRS-ului

Art. 8. ICCRS slujește RCC din întreaga lume drept centru de unitate, comunicare și cooperare, pentru a îndeplini dorința lui Cristos: „Ca toți să fie una” (In 17, 21) și pentru a păstra trupul lui Cristos fără dezbinări (1Cor 12, 4-31). Această unitate trebuie să fie înțeleasă în contextul diversității, de vreme ce înlăuntrul RCC pot fi diferite forme și manifestări, iar în fapt chiar sunt prezente.

Slujirile ICCRS-ului constau în următoarele:

- 1) Ajutorul dat tuturor liderilor RCC din lume, prin comunicare constantă. Aceasta se realizează prin:
 - i. pregătirea diferitelor materiale despre RCC și punerea acestora la dispoziția lor;
 - ii. participarea, prin membrii săi, la conferințe, congrese, adunări etc., pentru a încuraja siguranța, comuniunea, pacea și bucuria, precum și învățătura solidă;
 - iii. ajutorarea financiară, vizite și schimburi între diferite centre de îmbogățire reciprocă; și
 - iv. ajutor pentru promovarea acelor moduri de abordare sau decizii care ar putea fi mai prudente și mai în conformitate cu intențiile Bisericii în privința evanghelizării, muncii pastorale etc.În toate acestea și, în general în toate problemele, ICCRS hotărăște să acționeze cu mare respect față de principiul subsidiarității.
- 2) Asistența oferită RCC și episcopilor în încurajarea și discernământul carismelor, urmând învățătura Conciliului Vatican II (LG 12, 2).
- 3) Străduința pentru înțelegerea reciprocă dintre RCC și Biserică, urmând îndrumările Papei și încurajând colaborarea la nivel internațional dintre RCC, episcopi și teologi.
- 4) Stimularea participanților RCC la lucrarea de evanghelizare a lumii: „Dragostea lui Cristos nu ne dă răgaz” (2Cor 5,14), ținând spre cel de-al treilea mileniu de după nașterea lui Cristos. Aceasta

este o provocare lansată de Pontiful Roman. ICCRS o acceptă, încrezătoare în speciala asistență a Duhului Sfânt, lucrând pentru a canaliza energiile RCC din cele mai dezvoltate zone spre cele mai puțin dezvoltate sau cele sărace.

5) Să servească drept centru de informare pentru RCC și pentru toți cei care doresc să o cunoască.

6) În spirit de slujire și în conformitate cu cererea directă a Consiliului Pontifical pentru Laici, ICCRS va menține o relație de dialog și colaborare cu „Fraternitatea Catolică a Comunităților de Alianță”, stabilită de Sfântul Scaun ca Asociație privată de credincioși. Președintele ICCRS poate invita, din când în când, pe Președintele Fraternității Catolice pentru a lua parte la întâlnirea Consiliului.

Art. 9. Pentru a-și atinge mai eficient scopurile sau obiectivele mai sus menționate, ICCRS se angajează să îndeplinească următoarele slujiri:

1) Vizita pe care o fac președintele sau alți membri, în măsura în care este posibil, la coordonatorii RCC naționali și la centrele RCC din întreaga lume. Vizitele lor trebuie să coincidă, dacă este posibil, cu evenimente importante, care vor aduna un număr considerabil de participanți ai RCC. De asemenea, vor face schimb de impresii cu liderii despre programele și proiectele acestora, oferindu-le acestor lideri slujiri, în măsura în care este posibil.

2) Comunicarea regulată cu liderii RCC din întreaga lume prin scrisori, prin Buletinul ICCRS pentru lideri și alte scrieri.

3) Organizarea conferințelor și a congreselor mondiale pentru liderii RCC, ca și sprijinirea altor inițiative și propuneri pentru alte tipuri de conferințe sau întâlniri la nivel național și internațional.

4) Pregătirea de studii teologice și pastorale despre RCC, cunoscute ca „Documente ale ICCRS-ului” și dezvoltarea lor treptată, în așa fel încât subiectele pentru cateheza adecvată grupurilor RCC să fie acoperite.

5) Promovarea altor scrieri și publicații despre RCC din diferitele părți ale lumii și facilitarea traducerii acestora în alte limbi.

6) Menținerea contactului frecvent cu Sfântul Scaun prin Consiliul Pontifical pentru Laici.

7) Vizitarea diferitelor dicasterii sau birouri ale Sfântului Scaun, pentru a le informa continuu despre progresul mondial al RCC și pentru a dialoga cu aceștia pe aspecte teologice și pastorale ale RCC.

8) Distribuirea echitabilă a ajutorului financiar pentru dezvoltarea și promovarea RCC în regiunile mai sărace ale lumii, conform cu mijloacele pe care le are ICCRS.

C. Structurile ICCRS-ului

Art. 10. Scopurile, obiectivele și proiectele ICCRS vor fi promovate de Consiliul său. În slujirile oferite regiunilor și țărilor din lume, ICCRS nu are nici o autoritate juridică asupra RCC.

1. Consiliul ICCRS

Componenta

Art. 11. Membrii ICCRS-ului includ Consiliul ICCRS. Consiliul ICCRS este alcătuit dintr-un președinte și 13 consilieri, dintre care unul este vice-președinte, aleși astfel: 5 din America - 2 din America de Nord (pe cât posibil unul vorbitor de limbă engleză și unul vorbitor de limbă franceză), 1 vorbitor de limbă portugheză din America Latină, 1 vorbitor de limbă spaniolă din America de Sud și 1 vorbitor de limbă spaniolă din America Centrală, 3 din Europa – unul din Europa de Nord, unul din

Europa de Sud și unul din Europa de Est, 2 din Africa – unul din națiunile anglofone și unul din națiunile francofone și 3 din Asia-Oceania – unul din Asia de Est, unul din Asia Centrală și de Sud-est și unul din Oceania.

Art. 12. Consiliul poate admite noi membri din ministere speciale și din orice zonă neadecvat reprezentată, cu condiția ca majoritatea de 2/3 din Consiliu să fie favorabilă acestei admiteri.

Art. 13. ICCRS își are biroul oficial la Roma. Orice schimbare a locației trebuie să fie aprobată printr-o majoritate de 2/3 și în acord cu Consiliul Pontifical pentru Laici.

Misiunea fiecărui membru

Art. 14. Datoria președintelui este:

- 1) de a păstra contactul și de a se consulta cu ceilalți membri;
- 2) de a implementa deciziile ICCRS-ului;
- 3) de a convoca și prezida întâlnirile ICCRS-ului și de a pregăti o ordine de zi după consultarea cu ceilalți membri;
- 4) de a reprezenta ICCRS-ul înaintea Sfântului Scaun și a tuturor celorlalte entități;
- 5) de a numi directorul, consultând membrii Consiliului și de a-i repartiza sarcinile;
- 6) de a autoriza cheltuielile majore prin consilieri.

Art. 15. Vice-președintele îl ajută, îl asistă și îl consiliază pe președinte și îl reprezintă pe președinte atunci când este necesar.

Art. 16. Consilierii:

- 1) au datoria de a participa la întâlnirile ICCRS-ului;
- 2) trebuie să mențină contactul frecvent cu președintele și cu biroul ICCRS și să furnizeze informațiile cerute de ei;
- 3) trebuie să slujească în comitetele sau subcomitetele ICCRS la care sunt numiți;
- 4) trebuie să trimită către ICCRS un raport anual detaliat despre situația RCC din zona lor geografică sau zona lor specială de interes, dând o evaluare reală a Reînnoirii;
- 5) trebuie să se străduiască să trăiască după standardele RCC și să fie exemple autentice pentru grupurile din zona lor geografică sau din zona lor specială;
- 6) trebuie să caute să reprezinte ICCRS-ul în zona lor geografică sau specială de interes, iar în acest context să genereze un sprijin financiar, pentru a permite ICCRS-ului să-și îndeplinească misiunea.
- 7) pe baza limbii comune, a proximității geografice sau a altor interese comune, să adune participanții pentru a studia posibilitățile lor de asistență reciprocă, schimb de servicii, personal și publicații sau să țină adunări comune, congrese etc.;

Pentru a încuraja această cooperare, ICCRS va crea, acolo unde este posibil, subcomitete regionale, constând din directorul ICCRS și consilierii ICCRS-ului din acea regiune, împreună cu 3 sau 4 membri aleși de Comitetul Național de Slujire al regiunii. Subcomitetul va fi prezidat de unul din consilierii ICCRS-ului. ICCRS are dreptul să participe la orice întâlnire a subcomitetului regional ca membru deplin.

Art. 17. Consiliul Pontifical pentru Laici:

- 1) Președintele Consiliului Pontifical sau reprezentantul său este invitat să participe la întâlnirile ICCRS-ului și ale comitetelor;
- 2) asistă Consiliul ICCRS-ului și Biroul său pe bază teologică și spirituală;
- 3) asigură ca scopurile centrale ale Mișcării Carismatice Catolice și ale ICCRS-ului să corespundă Magisteriului Bisericii Catolice și în special învățăturilor și orientării Sfântului Părinte,

referitoare la Reînnoirea Carismatică;

- 4) promovează unitatea în diversitate a Mișcării Catolice Carismatice la nivel internațional;
- 5) este consultat în special în privința deciziilor și programelor importante (cum ar fi, de pildă, alegerea președintelui, schimbări în Statut, schimbarea sediului central).

Alegeri

Art. 18. Durata mandatului.

Membrii ICCRS-ului sunt aleși pentru o perioadă de trei ani. Ei pot fi realeși pentru unul sau două mandate consecutive de câte 3 ani (încă șase ani), totuși, în circumstanțe speciale, ICCRS poate extinde mandatul pentru încă o perioadă de trei ani.

Art. 19. Procedurile de numire

Noii membri ai ICCRS-ului sunt aleși de membrii alegători, luând în considerare următoarele criterii:

- 1) posturile de conducere în RCC cer ca persoanele să aparțină Bisericii Catolice;
- 2) să fie conducători în RCC și angajați total în RCC (nu simpli reprezentanți, culegători de informații, consilieri sau delegați episcopali și fără o angajare în RCC);
- 3) să reprezinte o anumită secțiune a RCC (de pildă, comunitățile de alianță) sau o anume realitate lingvistică sau culturală, angajați în activitățile sociale și pastorale ale RCC;
- 4) să înțeleagă bine progresul și evoluția RCC;
- 5) să fie persoane pregătite special, capabile de a lucra cu alții, cu o judecată corectă și cu imaginație și creativitate pentru slujirile speciale ale ICCRS-ului;
- 6) să fie persoane bine cunoscute pentru buna lor reputație și dăruite lui Cristos și Bisericii.
- 7) Pentru alegerea candidaților, trebuie urmată procedura de mai jos:
 - (i) membrul care părăsește ICCRS-ul este solicitat să numescă doi sau mai mulți candidați din regiunea sa.
 - (ii) ICCRS va scrie tuturor Comitetelor Naționale de Slujire din regiune, invitând fiecare CNS să numească un candidat dorit.
 - (iii) Pot fi invitați alți responsabili și alte realități RCC pentru a propune nume, în acord cu aceleași prevederi.
 - (iv) Nominalizările primite la birou trebuie să includă un Curriculum Vitae (CV) complet al candidatului, cu o recomandare de la CNS și/sau alte entități regionale, confirmând dacă acea persoană este potrivită pentru a fi candidat.
 - (v) Fiecare nominalizare primită trebuie să includă o scrisoare de la episcopul local sau o autoritate bisericească relevantă, atestând dacă acel candidat este potrivit pentru poziția de consilier ICCRS.
 - (vi) Atunci când se propune un nou reprezentant al unei regiuni geografice, persoana propusă trebuie să fie stabilită în acea regiune.

Art. 20. Proceduri electorale:

- 1) Fiecare din membrii ICCRS-ului are un cuvânt și un vot în alegeri.
- 2) Discuțiile și dialogul au loc între membrii existenți ai ICCRS-ului, urmate de un timp de rugăciune și discernământ.
- 3) Pentru alegerea unui nou membru se cere o majoritate de două treimi din membrii ICCRS-ului. Pentru realegere este cerută o majoritate simplă. Un membru nu participă la discuțiile sau voturile referitoare la realegerea sa.
- 4) Când un membru ICCRS părăsește o poziție din Consiliu, succesorul său nu trebuie neapărat să vină din aceeași țară, cu toate că zona geografică trebuie luată în considerare.

5) Orice schimbare în responsabilitatea sau domeniul de slujire a unui membru, aprobată de ICCRS, nu implică demisia din ICCRS a aceluși membru, decât dacă consiliul consideră că persoana nu mai îndeplinește criteriile enumerate la art. 19.

6) Se votează prin vot secret.

Art. 21. Președintele este ales de membrii ICCRS din nominalizările aprobate de Consiliul Pontifical pentru Laici.

Art. 22. Dacă, conform judecății majorității membrilor Consiliului, președintele nu-și îndeplinește îndatoririle prezidențiale, atunci, după un dialog fratern cu președintele și după convenită consultare cu Consiliul Pontifical pentru Laici, membrii, după ce au prezentat Domnului situația, pot, cu iubire, să-i ceară să demisioneze.

(i) Dacă președintele refuză, vice-președintele ia funcția președinției și convoacă o întâlnire extraordinară a ICCRS-ului, pentru a studia problema și pentru a acționa în consecință. Președintele nu va participa la întâlnire, dar poate pune în scris motivele pentru care nu demisionează și trebuie să i se dea prilejul de a răspunde oricăror noi afirmații făcute în timpul întâlnirii extraordinare. Dacă, după o discuție aprofundată la întâlnire și după toate dialogurile necesare cu președintele, trebuie să se voteze, procedura va urmări Canonul 119 §2, iar decizia va fi comunicată Consiliului Pontifical pentru Laici.

(ii) Dacă trebuie să se aleagă un nou președinte, procedura va fi conform normei stabilite la art. 21. După alegerea noului președinte, se va vota din nou pentru a decide dacă președintele destituit va rămâne membru al Consiliului.

Întâlnirile și comitetele ICCRS

Art. 23. Consiliul ICCRS-ului se întrunește cel puțin o dată pe an, timp de patru sau cinci zile.

Întâlnirea constă în împărtășire personală, relatări despre diferitele regiuni și probleme de afaceri.

Art. 24. În ICCRS funcționează diferite comitete, dintre care două sunt esențiale:

1) Comitetul executiv, alcătuit din președinte și doi sau trei membri aleși de ICCRS, unul dintre ei fiind vice-președintele. În mod normal, directorul va fi și el invitat să participe, dar fără drept de vot. Procesele-verbale sunt întocmite de o persoană autorizată de președinte. Misiunea comitetului executiv este de a lua decizii referitoare la problemele urgente ce se prezintă între două sesiuni ICCRS, atunci când nu este posibil să se aștepte următoarea întâlnire. După aceea, măsurile luate trebuie să fie examinate de ICCRS în întâlnirile sale obișnuite, pentru a le confirma sau corecta.

2) Comitetul financiar, alcătuit din președinte și doi membri aleși de ICCRS. În mod normal, directorul va fi invitat și el să participe, dar fără drept de vot. Scopul lui este de a evalua situația financiară a ICCRS-ului și de a rezolva problemele financiare urgente ale Consiliului și ale ICCRS-ului, precum și ale proiectelor stabilite de acesta.

3) Toate comitetele vor prezenta anual un raport complet al activității lor în Consiliul ICCRS.

2. Biroul ICCRS-ului

Art. 25. Biroul ICCRS-ului slujește Consiliul ICCRS, asigurând administrația necesară pentru a îndeplini deciziile Consiliului. Este dotat cu echipament suficient pentru a realiza lucrarea încredințată acestuia și pentru a păstra arhivele. Are personalul necesar, conform criteriilor ICCRS-ului, ales din diferite regiuni ale lumii, cu reprezentarea specială a celor mai vorbite limbi din RCC.

Art. 26. Directorul executiv este ales de membrii Consiliului ICCRS și poate fi (dar nu obligatoriu)

membru al Consiliului. Printre multele sale sarcini, directorul va reprezenta ICCRS-ul în fața președintelui.

Art. 27. Biroul ICCRS-ului este condus de Directorul executiv, sub supravegherea președintelui și pe bazele liniilor directoare ale Consiliului.

Sarcinile biroului constau în coordonare și administrație, în multe căi diferite. De exemplu:

- 1) Coordonarea și administrarea: păstrarea în ordine și la zi a listelor ICCRS, care cuprind responsabilii pe zone, efectuarea corespondenței, informarea membrilor cu privire la știrile importante primite din zonele lor, coordonarea tipăririi și expedierii Buletinului, Biblioteca Internațională și paginile web, organizarea și participarea la întâlnirile consiliului și redactarea procesului verbal al dezbaterilor, disponibilitatea pentru președinte și membrii consiliului în vederea redactării corespondenței, traduceri etc., publicarea cărților ICCRS, organizarea conferințelor ICCRS și a altor întâlniri, redactarea de raporturi speciale despre situația RCC din diferite părți ale lumii etc.
- 2) Activități contabile și financiare: păstrarea în ordine și la zi a documentelor contabile, în conformitate cu mijloacele și practicile moderne, astfel încât să poată fi examinate de autoritatea ecleziastică, conform Canonului 325, întocmirea bilanțului anual de profit și pierderi, pregătirea unui buget anual pentru membrii ICCRS, colectarea de resurse financiare pentru ca ICCRS să-și poată îndeplini misiunea, pregătirea plății salariilor și veniturilor, rambursarea cheltuielilor, plata facturilor etc., toate conform cu liniile directoare ale ICCRS-ului și ale președintelui său.
- 3) Sarcina primirii vizitatorilor este o preocupare importantă a Biroului.

D. Interpretări și amendamente ale Statutului

Art. 28.

1. Pentru corecta interpretare și aplicare a Statutului de față, Consiliul ICCRS are autoritate exclusivă. (vezi anexa).
2. Pentru orice lucru care nu este reglementat în prezentul Statut trebuie aplicate regulile Legii Canonice.

Art. 29. Schimbările în statutul de față se pot face cu consimțământul unei majorități de 2/3 a membrilor Consiliului ICCRS, înainte ca amendamentele propuse să fie supuse spre aprobare Consiliului Pontifical pentru Laici.